

„Forstnæssigt udhuggede Skove synes at slippe bedre for dens Graadighed; i ethvert Tilfælde lette de Opfigten og de Modmidler, man maa gribe til ic. Det er værd at bemærke: at en ikke ubetydelig Skovstrækning, bestaaende af Naaletræer og Løvtræer blandede, næsten ganske blev forstaaet for denne Larves Ødelæggelse. Dette Stykke var beliggende midt i en Commune-Skovstrækning, som indeholdt henved 2000 preussiske Morgen, og som fra 1838 til 1840 for største Delen ødelagdes af denne Larve.“

Sindinggaard, den 28de November 1844.

Sjæstrup.

Kartoffelsygdomme.

I dette Tidsskrifts 6te Bind's 3die Heste (ny Række), S. 507, har jeg omtalt nogle Forsøg, som jeg vilde anstille for om muligt at komme til Bished om, hvad der hos Kartoflerne forarsager Rust og Skurv. Den Mening er i Tydskland temmelig almindelig, at Mergelen er Aarsagen. Dgsaa jeg har ikke været utilboelig til at antage dette, især da mine Huusmænd paa deres Jorder, som ei have været merglede, ikke have sporet denne Sygdom, uagtet Jorderne ere oprindelig af samme Natur som mine, og de anvende saavel Afse

som Ro-Gjødning og undertiden noget Faaremøg og Svinegjødning, samt altid Blanding af Jord.

Forsøg hermed anstilledes paa 7 Lodder.

Til Nr. 1) blev henført 1 Læs blaa, meget kalkholdig Leer-Mergel.

2) 1 Læs Svinegjødning.

3) 1 — Hestegjødning.

4) 1 — Komøg.

5) 1 — Faaremøg.

6) 1 — Torve-Afte, af Sand-Torv.

7) forblev umerglet og ugjødslet.

Lægge-Kartoflerne vare sunde og gode, af middel Størrelse; de lagdes under min egen Opsigt den 2den Mai d. Aar. De merglede (Nr. 1) og de, som havde faaet Svinegjødning (Nr. 2), udmærkede sig ved den største Top; de, som havde faaet Afte (Nr. 6), vare de mindste i Top, næst Nr. 7, og i Knoldene vare de omtrent lige med Nr. 7, hvilke 2 Skifter gave det mindste Udbytte. De opgroves af mine egne Folk under min Opsigt, meget sildigt, nemlig først i November. Sætte-Kartoflerne vare alle af eet Slags, nemlig af de rigtbærende, temmelig tidligmodne Hollandste, som nu her i Egnen have været dyrkede i 35 Aar, og som regnes for de mest rigtbærende af de mange Sorter, vi have forsøgt.

Al Gjødning, saavel som Mergelen, var Dagen før Sætningen henlagt i oplappede Bunker paa Ageren ved Siden af, og blev henbaaret i Smaa-Kurve og en Haandfuld henlagt i den aabne Fure, og Kartof-

lerne der ovenpaa, altsaa i umiddelbar Berøring med Forsøgs-Midlerne.

Sommeren 1844 var meget tør og de valgte Forsøgs-Stykker sattes i Juli meget tilbage i Værten, men intet Stykke leed saameget af Tørken, som Nr. 6, der havde faaet Afke. Jeg havde mellem 12 og 13 Fold paa de 6 første Provestykker.

Ingen af Kartoflerne viste Tegn til Røst eller Skurv. Kun Nr. 6 viste paa enkelte Kartofler et rødagtigt Skar. Kan jeg senere overkomme det, vil jeg endnu forsøge at lægge et Stykke efter et andet Slags Mergel, som er guul og indeholder noget Jern-Offer, hvoraf der findes en Mængde i nogle af mine Mergel-Grave.

Jeg lod nogle Kartofler af hvert Slags koge for sig selv, for at overbevise mig, om de forskjellige Gjødningsmidler eller Mergelen havde bevirket nogen ubehagelig Smag, men ganske imod min Forventning var dette ikke Tilfældet. Bistnok vilde dog en fugtig Sommer have bevirket en mindre god Smag af de gjødfede Kartofler, da Gjødningen var kommen i umiddelbar Berøring med Knoldene, uagtet Sand-Jorderne her altid have givet velsmagende Kartofler, endog naar frisk Gjødning har været anvendt. Jeg har nylig i et tydsk Tidsskrift læst, at en Bonde skal være kommen til Bished om: at Regn-Dræne forårsage Røst og Skurv, idet han har opgravet adskillige Buske til forskjellige Lieder, og stedse fundet dem, som der sad Regn-Dræne paa, angrebne. Men jeg deler ikke denne